

# چیرۆك

مصطفى صالح كريم

«دنیام لهوی كهنان و نهمکی له بهرچاوه»

به دەم رینگاو له بهرخۆتوهو چەند جارێ ئەم رستهیهت دووباره کردهوه، ئەمجا پاش كەمێ وت: «چون چاكه‌ی منی لهیبر ئەچیته‌وه؟» ئێستا كه بهیهك دهگه‌ین، دوا‌ی ئەوه‌ی به سه‌رهاتی خۆمی بو‌ ئەگه‌یرمه‌وه چاوه‌كانی پر ئەبن له فرمیسك، گه‌لی دله‌واویم ئەكات و پیم ئەلی: نامەردت نه‌كه‌ن! بو‌ زوو نه‌هاتی، نیمه‌ براین ئەمجا به‌ئاره‌زوی دلی خۆم ئیشه‌كه‌م بو‌ راده‌په‌رینی، ئەرك و ئازارو ناخۆشی ئەم ساله‌ی ئەو بیابانم له بیرده‌باته‌وه، بو‌ نان خواردنی نیوه‌رۆش به‌ زور ده‌مباته‌ ماله‌وه، هه‌ر به‌وه‌شه‌وه‌ ناوه‌ستی شه‌ویش له‌ خوشت‌ترین شوین ده‌عه‌تم بو‌ ئەكات، گه‌یشتیه‌ به‌ر ویزگه‌ی پامه‌كان، پێیان وتبووی سواری پاسی ژماره‌ [٣٢٤] بیه‌ ئەباته‌ به‌ر ئەو دایه‌ریه‌، خه‌لكیكی زور وه‌ستابوون هه‌ر كه‌ پاسی ئەهات و روژی خه‌لكه‌كه‌ توشیان له‌گه‌ل خویانا راینج ده‌کرد، كه‌ ئەترانی ئەو ژماره‌یه‌ نی‌یه‌ ده‌گه‌راپته‌وه‌ دواوه‌. دوو كەس له‌ نزیکته‌وه‌ راوه‌ستابوون، یه‌كێكیان به‌وی تریانی وت: «

رۆژئاوا، له‌ رۆژه‌ هه‌ره‌ گه‌رمه‌كانی ئەو وه‌رزهبوو، زورتان هه‌ول دا كه‌ له‌یه‌كێك له‌ دوو میوانخانه‌یه‌ی هه‌بوون جێیه‌كتان ده‌ست بكه‌وی، به‌لام یی سوودبوو، خاوه‌نی دووه‌میان ته‌نیا به‌لینی ئەوه‌ی دانی كه‌شه‌و له‌سه‌ریان جی نووستتان بو‌ بكاته‌وه، بویه‌ به‌دریژی ئەو رۆژه‌ به‌ جووته‌ جاده‌كانتان پینا، ته‌نانه‌ت له‌ چاخانه‌كانیشا شوینیکی واتان ده‌ست نه‌كه‌وت كه‌ بری تیدا به‌وه‌ینه‌وه‌. شارۆچكه‌كه‌ به‌را‌ده‌یه‌ قه‌ره‌بالغ بو‌بوو ده‌توت، خه‌لكی سی شاری تی‌ئاخراوه‌. دوو لاوه‌كه‌ی ته‌نیشته‌ هه‌ر له‌نیوان خویانا له‌ گه‌توگۆدابوون، یه‌كێكیان وتی:

- به‌وشه‌كه‌تی و ماندوینی به‌وه‌ ده‌گه‌ریمه‌، ئوتیله‌ كاول بووه‌كه‌ ده‌سه‌وی سه‌رخه‌وی بشكینم و تاوی پشپووبده‌م، به‌لام حه‌رام یی ته‌قه‌ی قاپقاپ و زریكه‌ی خاوه‌ن ئوتیل و ژاوه‌زاوی خه‌لكه‌كه‌ ناهیلن چاولیک بنیم.

خوت ئەزانی شوینی ئیشه‌كه‌م دوورگه‌ی هه‌موو به‌یانی یه‌ك سه‌عات پینج به‌خه‌به‌ریم.

له‌ دلی خوتان وت: «كاسی برا، خۆزگه‌ په‌لم نه‌بوایه‌و به‌متوانیایه‌ منیش رازی دلی خۆمت بو‌ هه‌له‌رینم، ره‌نگه‌ كه‌می باری شانی هه‌ردووكمان سووك بیوایه‌»

ئەمجا بیست له‌ یه‌كه‌م شه‌وی سه‌ربانی ئوتیله‌كه‌ی له‌ مه‌رخۆتان كرده‌وه، كه‌ به‌هه‌ر حالێ بو‌ گۆزه‌رانتان كرده‌و رۆژتان لی‌سه‌وه‌وه‌. سه‌عات پینجی به‌یانی دووقوولی له‌ته‌ك

ئێ‌ئێ‌ناگه‌م ئوتیل بو‌ وای به‌مه‌سه‌ره‌اتوه‌؟ بو‌ ئەبی ئەم په‌رو هه‌وپه‌ری به‌غدا بکه‌ی تا ئوتیلیکی هه‌رزان به‌هات چنگه‌ ده‌كه‌وی؟ «ئای! ئەگه‌ر منیش ده‌ردی دلی خۆمتان بو‌ هه‌له‌دە‌رینم! ئەگه‌ر ئەزانن به‌ده‌ست ئوتیله‌وه‌ چیم به‌سه‌ره‌اتوه‌ خوتان له‌ بیرنه‌چیته‌وه‌، به‌ره‌ به‌ره‌ ئەو رۆژه‌ت بیره‌كه‌وته‌وه‌ كه‌ له‌ته‌ك كه‌مالی هاو‌رینا گه‌یشته‌ شارۆچكه‌كه‌ی رینی بیابانی

هاوریکه تا له چاخانهی ژیر ئوتیله که بهرچایتان کردو چونه شونیی گرد بوونهوهی کریکاره کان. . نهوندهی نهبرد پاسیکی ناقولاً به گرمه گرم هات یه کی لهوانه ی ناو پیره پاس به پنجه نیشاره تی بو کردن نیوهش سرکه وتن. شونیی کارتان ساعات و چاره کی ریگا دوور بوو، هر نهوندهستان خوش بوو که له شاروچکه ده رجوون، پاسه خه ره که که تان کردی به ته پوتوزی چاو چاوی نه ده بینی. نهوانه ی ناو پاسه که هه ریه که یان له چکه سپیه که ی سهری کرده وه و سهر و ده م و چاوی خویان بی داپوشی، به رده ساخیکی وایان کرد که ته نیا چاویان به دهره وه بوو. نیوهش چونکه یه که م روتان بوو، نه شماره زابوون، خوتان بو نه م گیزه لووکه و ته پوتوزه ناماده نه کردبوو، له بهر نه وه هه رچی خولی نه و بیابانه هه به که سی نه نه دوزیه وه له نیوه زیاتر، که به ناسانی بیته میدانی گه روتان، برژانگی چاوتان به خول و به فرمیسک سواغ درابوو، که گه یشته نه وه هه به یه ده بی کاری تیابکن ده توت تازه له ناش هاتوونه ته دهره وه.

تو له م بیره وه ری به تاله دا بووی که دوو گه نجه که ی ته نیشت به خوراپسکاندن سرکه وتنه سهر یه کی له و پاسانه ی به له نجه ولار گه یشته ویزگه که، تو هیشتا هر له چاره روانی دا بووی که کچیک و کوریک قولیان له قولی یه که دا بوو گه یشته ژیر چه تره که، به نه لقه که ی پنجه کاتیانو به باسی نه خشی ریسانی دوارو زیسانا له تازه ده زگیران نه چوون کیزه که زور به نهرمی به کوره که ی وت:

- ده بچوره لای نهوخز مه تان، نهوخز مه تان، نه لین: زور دهستی نه روا ت باهیچ نه بی بتگویزیته وه بو شونییکی باش.

توش هه مان شت لینی رووداوی، هاوریکه که چند مانگیکه سهری کردوته سهرت و پیت نه لی: «کورری باوکم تو فؤاد باش نه ناسی،  $\text{فؤاد}$  پله و پایه به کی زور گه وه ری هه به، نه و چووزانی تو له م حازدای! بچوره لای و حالی خوتی بو پاس بکه، له و باوه رده م به ته له فوننی هه رده و کمان ده گویزیته وه بو نه و شونیه ی ده مانه وه ی... ده بر و ناوی خوی لی بیته و سهریکی به غدا بده و هه واییکی بالی خوت بده، به لکو خوابکات ده روویه کمان لی بکاته وه و لیره بزگارمان بی... نه ری سیروان لیت بده م نه مبه ی یان نه؟» کوره که به ده زگیرانه که ی وت:

- باشه، به قسه ت ده که م... هه لیکم ده ست که وه ی نه چمه لای

به لکو شتیکم بو بکات.

«سه ره تاوه ملم نه نه دا به لام له نه نجاما به قسه ی هاوریکه م کرد واهاتووم... بزائم گال نه هینی یان په مووا!» دیسان هه ر خوت له گه ل ناخی خوتنا که وتیه وه ناو گیزاوی بیره وه ری و نه مجا وت:

«تازه هاتووم، نیستا نه چمه لای، یادگاری سالانی قوتاییتی مان زیندوو ده که به نه وه، که س نازانی نیمه چه ندمان یه کتری خوش نه ویست، هه چ گومانم له وه نه یه که چاوی پیم نه که وه ی بو ساتی نه چه په سی، نه مجا باوه شم بی دا نه کاو تیر نه م لاو نه و لام ماچ ده کا، له نزیک خویزه وه دام نه نی، سارده کم بو بانگه نه کات، له دوایی دا نه لی: قاوه یان ترش چه ز لی ده که ی، پاشان به زمانه شیرینه که ی جارانی ده که وتیه هه وال برسینم. کوره به خوا منیش ته مه لم، نازائم بووا دوام خست؟ بو زووتر نه هاتم، نه م ساله پر کویزه وه ریه م له زیاده بووا! خو من لینی ناپاریمه وه! هاوریمه، منه تی تی دانی یه، به سهریه کمانه وه هه به، نه م داوایه م به هه چ جووری کار ناکاته سهر که رامه تم.»

دهنگه ناسکه که ی کچه که به ناگای هینایته وه که به کوره که ی وت:

- وا پاسه که مان گه یشت.

که سه سهری ژماره که ییت کرد خوی بوو، هه مان پاسه که توش چاوه روانی ده که ی. به په له سهرکه وتیت و جیگایه کت بو خوت کرده وه. پاس که وته جووله، توش به ره به ره شادمانی له روخسار تا ده رته که وت، جوژه خوشی یه که له دلنا سه مای نه کرد که فراموشی بی نه به خشیت. چه ند جاری پاسه که وه سه او چه لکی لی دابه زین و خه لکانی تریش سواربوون، تا به چاوی خوت ناوی نه و دابه ره به ت خوینده وه که بوی ده چووی، به خه تیکی گه وه ری جوان نووسرا بوو که چاوت بی که وت گه شایته وه، دوای سه د مه تری پاسه که وه ستا، به په له دابه زیت و به ره و دواوه گه رایتسه وه سه سهریکی ناویشانی دابه ره که ت کرد،  $\text{لین دلتیا بوویت}$ ، چوویته ناو نه سانسیره - که وه و سهرکه وتیه نه و نه مبه ی ده وتیست له به رده رگای ژووری سه ره که دابه ره که دا خوت له کارگوزاره که نزیک کرده وه، پاش سلاو جگه ره به کی بون داری لای خوتانت دابه، تیت گه یاند که ده ته وه ی فؤاد به گه بینی، بی وتی: ناسایه، چونکه نه مرو

لهسهعات دوازدهبهو لاهوكاتى چاوپىكهوتنى هاوولائىيانه،  
 فەرموو بچۆره لای سكرتير ناوى خوت بنووسه .  
 - نه، نامەوى ناوم بنووسم و لهگەل ليشاوى خەلكەكەدا  
 بچمەلای، ئەمەوى هیممەتیکم بۆیکەى بمخەیتە دواى  
 هەموویانەوه، بۆ ئەوهى بەتەنیا بییتم و تیر لەیهك بخوین .  
 - ئاخىر، ئەوهندەى كات نىیه .

بۆ من كاتى هەیه، جەنابت نازانى ئیمە ئیوانمان چۆنه، لەبرا  
 ریاترین بۆ یەكترى، ئیستاكه چاوى پیم بکەوى هەرخوى  
 ناهیلنى وازوو بیمە دەرەوه . ئیمە خەلكى شارىكین و  
 خۆشهویستى یەكترین .

- باشە بەسەر ئەم چاوانەم، من ئەوەت بۆ ئاسان ئەكەم، بەو  
 مەرجەى تۆش چاویكت لەمنهوهی، مادام ئەوهندەتان بە  
 سەریكەوه هەیهیى بلنى له پارهى ریزانەى ئەم جارە یى بەشم  
 نەكا، كۆشى خیزانم هەیهو ئەركى ژیانیش خوت ئەزانى  
 چەندگرانه .

- بەلین یى هەر كه كەوتینه گفتوگو ئەمەى تۆشى یى دەكەم .  
 - دەفەرموو لەسەر ئەوكورسىیە دانیشه .

لەتەنیشیهوه دانیشتى، دلت زور خوش بوو، دەتەویست  
 هەرچی له دەروونتایە بۆ ئەم كارگوزارەى هەلرێزى .

پەرداخى ئاوى ساردى بۆهینایى، خواردتەوه، ئەمجارووت  
 تى کردو وت :

- كاكەگیان لەتەك ئەم كاك فۆادەدا (۱۱) سال لەقوتابخانە  
 یىكەوهبووین، هەرگیز لىك دانە برۆین چ له قوناغى  
 سەرەتاى و چ له ناوهندى و دواناوهندى تا رۆژگار كاریكى واى  
 کرد كه هەریكەمان لەشونى بگيرسیتەوه .

كارگوزارەكە بەدەم زەنگى سەرەك دەزگاوهچوو، هاتەوهو  
 لەسەر سینىیەك دووقاوهى برده ژوورى . . . كه ئەم جارەیان

گەراپهوه قاوهیەكیشى بۆ تۆهیناوسكرتير بۆ كارى ناردیه  
 ژوورى دارائى تۆش چوینە دەریای بیرەوهر یەكانتەوه . ئەو

رۆژەت كەوتەوه بیر كه خۆپیشانداىكى گەورەبوو، دوور لەو  
 شونەى تۆ فۆاد بەدەماكەوتیبوو، دۆنكى بەدەستەكان

بەریبوویونه ویزەى، پيش ئەوهى بەجاری لى بورۆزین و  
 شل كوتى بکەن، داىكت فریای كەوتیبوو له ژیرچنگىانى

دەرھیناوخستیه ژیر عەباكەیهوهو گەیاندىه مالى خوتان، فۆاد  
 نیوهگیان كرابوو، داىكت بە دەورپشتیا هات و خزمەتى کردو

نوینمەكى گرته ئەوشونانەى لەشى كه شین و مۆر بووبووه،  
 نەشى هیشت تا دواى دوا رۆژ بچیتەوه مالى خوتان ئەو سا  
 زانیمان كه ئەوانەى ئەو رۆژە لەو گوزرەدا بەردەست كەوتیبوو  
 هەموویان گیرابوون و لەدواى دا حوكم دران .

بۆیه هەمووجارى فۆاد ئەیگوت : قەرزاری دايم، ئەو نەبوايه  
 ئیستا پيستم گوروابوو .

لەو خەيالانەدا بووى كه كارگوزارەكە پىوتى :

- ئیستا ئیتەر دەورى چۆل بووه، فەرموو لەم دەرگاىیانەوه بچۆ  
 ژوورەوه، بەلام له خۆشى خوتان وات لى نەنى منت لەبیر  
 بچیتەوه .

دەرگاى بۆ كرديتەوه، هەنگاوت نا، سلاوت كرد،  
 پيش ئەوهى سلاوكەت بسینیتەوه تەلەفۆنە سەوزەكەى

سەرمیزەكە زریكەى لى هەستا، دەستى بۆ بردو كەوتە گفتوگو،  
 تۆ حەپەسابوویت! دىكۆرى جوانى ژوورەكەى، كورسى و

میزەكەى، كتیبخانەكەى تەنیشتى، ئۆرتەى كاشانى راخراو،  
 تەلەفزیۆنى رەنگاوپرەنگە، هەواى ژوورەكەش ئەوهندە ساردو

فینك بوو له دلى خوتنا ئاواتى ئەوەت ئەخواست بە ئارەزووى  
 خوت لى راکشنى و بنوویت .

\* \* \*

لەوكاتەدا كه بەگ تەلەفۆنى دەكرد تۆش لەبیرەوهرى بەكى  
 تاییەتى خوتنا ئەژباى بۆیه پچرپچر ئەم قسانەت بەرگوى

دەكەوت [بەلى . . . ئا، دۆینى شوو له كۆشكى عەبباسى  
 بووین . . . كابرای بەلیندەر، ئەوهى جارى پيشوو تۆهینات،

زورى دۆراند، كۆرە سەیربوو پارهى فرى ئەدە . . . ئىوا بوو،  
 تەختمان كرد . . . ئا باشە . . . كاكە لەبیرە، بەلام پشوم

نادەن، ناهیلن ئیشى ئەم خەلكە رایی بکەم، ژمانم سواوه ئیمرو  
 ئەوهندەى وەلامیان بەدەمەوه . بەسەر چاو، ئەم، هەر ئیمرو

ئیمزای ئەكەم . . . شو، بابزاین، ئیواره ئاگادارت ئەكەم]

\* \* \*

هەر لەو كاتەدا كه ئەو تەلەفۆنى دەكرد تۆ له پەرەپەرە كردنى  
 یادگارەكانى رۆژانى رابوردوى هەردوكتانا بووى، ئەگەرچی

ناوبەناویش گفتوگوکەى بیرەوهریەكانى لى ئەشوانى . چاوت  
 بریبوه ئەو پیاوهى كه ئیستا لەم نازو نىعمەتەدايه له دلى خوتنا

وتت : «قوربانى منى لەبیر ناچیتەوه، ئەوه جارى سەرى بەم  
 تەلەفۆنەوه قالد» .

دهفتەری یادگارەکانی ناومیشکت لە پەرەبەك دا وەستا، وەك كاغەزی سەبەخ بۆخوینتەوه «واشەزاتم ئەمەروێه، ئیوارەبەکی درەنگە بوو، خوێشانەدانی حەوزەكەى ناو بازار بە تەقەو بە قوئاغە تەنگە و بە قامچى كۆزینرایەوه سال سالى ١٩٤٨ بوو شاری سلیمانی بەرگیکى خەمگینی پووشیوو، ئیڕهاب وەك هەورینكى رەش بەرى ئاسمانى شاری تەنبیوو، پۆلیس كەوتە راوانانمان، هەر كەسیکیان بەردەست بکەوتایە دواى سەرگوڤیلاک كوتاندنەوه بەلیان دەبەست و ئەیان گرت، من بە پێدزە لای گومرگە سووتاووه خۆم گەیاندهوه مالى خۆمان پاش چەند دەقیقەبەك لەكوئانەكەمانا دەنگەدەنگ بەپیداوو، گویم لى سوو خەلكى دەرودراسنى بانگى زەلامیکیان دەكردو ئەیانوت: مەچۆرە ئەوى، پۆلیسەكان بە دواتەوهن، خۆت بە كوئانیکى ترا بکە، كورە مەچۆ، چاویان لێتە، ئەتگرن، بەلایەكى ترا دەرباز بە. من لە خۆمەوه لە ژووڕهوه دلم كەوتە تریەترب، خیرا جلهكانم گۆرى و بیجامەم لەبەر كرد. ئەوهندەى پێنەچوو كاكەم بە تەپتەپ خۆى بە حەوشەدا كرد، كە لە پەنجەرەكەوه سەیرم كرد (فۆادى هاوڕینم بوو. باوكم خیرا دەستی گرت و بردیە گەنجینەكەوه لە ناو زەخیرەكانا شاریدیەوه. ئەوهندەى نەبرد كە قومیسەر و بارچاوش و برنی پۆلیس خۆیان كرد بە مالا، راستەوخۆ بە باوكما هەلشاخان و قومیسەرە دیزەكە پێى وت: كوا ئەو تەلەبە سەر چەورەى ئیستا خۆى پێرەدا كرد؟ باوكم وتی: نە كەسمان دیوهو نە غەریبەش هاتۆتە ئێرە! فەرموون ئەگەر برۆا ناكەن مالهەكە بگەڕین. هاتتە كەلەگى بەكە، بە جامەوه دانیشتیووم كتیپكەم بە دەستەوه بوو گوايا سەعی ئەكەم. كریانە هەللا، ئەى ئەوه نى بە دانیشتووه ئەلێى: نە باى دیوهو نە باران. جەنابیشتان حاشای لى ئەكەن. باوكم وتی: ئەمە ئیلامى كورمە، هەر لە مالهوه بووهو نەچۆتە دەرەوه، تاقىكردنەوهى بەكەلۆرىیان نزیک بوئەوه هەمیشە دواى قوتابخانە لە مالهوهیەو بە دەرسەكانیا دەچیتەوه. قومیسەر ئەوهندەى تر رەش داگیرسا، وتی: پێشمان كەوه لای ئیمە سەعی بکە. خوشكەكانم شلەژان، ئەلەرزین، داېكم فرمیسك لە چاویا هون هون دەهاتە خواری، لە ترسى ئەوهى ئەوهك لە عەزەت من بیدركیئن و بلین: ئەو ئىسە، ئەوهى ئیوه ئەتانهوى لە ژووړى گەنجینەكەدايه. باوكم خیرا چاویكى لى زیت كردنەوهو وتی: بو ئەیکەن بە هەرا؟ چى لى

ئەكەن؟ چى لە سەرە، هەر ئیمشەو دیتەوه. ئیتر كەس ورتەى لىوه نەهات، منیش خۆم گۆرى و پیش پۆلیسەكان كەوتم و خرامەناو ئوتۆمۆبیلەكەیانەوه. تەلەفۆنە سەوزەكەى دانایەوه، كەمى سەرنجى دايه دەم وچاوم پیش ئەوهى ورتە بکات زەنگى تەلەفۆنە سوورەكە هەردوكتانی بە ئاگا هینا، دەستىكى بو برد لەگەل (هەلاو) دا سوورینكى بە كورسبەكەى دا [سۆزەخان، هەر باشە گویمان لە دەنگیشت پى، بەلێ ئەو دەنگە لە ناو سەدان دەنگە دا جیائەكەمەوه. . . . مەگەر بەكى زۆر گیل پى. . . باشە. . . باشە چاوهكەم. . . . لە بەر دلى تو كار نى بە ناسان نەپى. . . ئەم پینچ شەممەیه. . . باشە (بە پیکەنینەوه) میردە مەیموونەكەشت دەهینی؟] \*

\* لە كاتى تەلەفۆنەكەدا بیرت لەوه دەكردەوه چۆن راپینچ كرای و درای بە عورفى، بە پەلە سنى سال بەند كرای، فۆادیش هەر دواى دوو مانگە لە تاقىكردنەوهى بەكەلۆرى دەرچوو، چووه ئەو كۆلبەزەى پیکەوه خەوتن پێوه دەپینى. . . تو بوویت بە قوربانی ئەو، لە جى ئەوه چووتە بەندىخانەوه، دواى بەربوونت مالتان شیوابوو، باوكت كۆچى دواى كردبوو، ئەركى بەخێوكردنى خیزانەكەتان كەوتە سەر شانى تو، بوت نەكرا خویندن تەواوبكەى. لە وهزىفەبەكى بچووكا دامەزرای، پەنات نەبردە بەر كەس. بەلام ئیستا ناچارى شوینەكەت ئەوهندە ناخۆشە پەنات هیناوتە بەر هاوڕینى دیرینت تەلەفۆنەكەى داناو سەیرینكى تۆى كرد، رەنگىكى خەس بو برد ئەمجا وتی:

- ها چیت ئەوى؟

- كاكە فۆاد ئەلێى نامناسیتەوه؟

- مەرجه من هەموو كەسى بناسم؟ زۆر سەیرە هەر بەكى دیتە ئێرە وا خۆى پیشان ئەدات كە براى باوكە.

- ناخەر، من هەر كەسى نيم، ئیمە هاوڕینى رۆژانى تەنگانە بووین نان و نمەك لە نيوانمايه.

- ناشى شەرە كەوچكم لەگەلا كرديى

- بو كاك فۆاد لەبیرت چۆتەوه دەیان شو دایكت قوبولنى ساوهرى بولى ئەناین و بە ترشیاتەوه بوى دائەناین و ئەبوت: سەلام حەز لە ساوهر ئەكات. ئەى لە بیرت نى بە دەیان نیوه رۆ لە مالى ئیمە داېكم هیلکەو قاوړمەى بو ئەكردین و ئەبوت:

ئەو لەبەر خاترى فۆادە، ئەو حەزى لى ئەكات .

ئەى كاكە شەرە كەوچك لەوە زياتر ئەبى چۆن بى .

- نايەتە بىرم . . . شتى وام ھەرگىز لەبىر نى .

- ئەى خو ئىشاللا ئەووت لەبىر نەچۆتەو كە لە مالى خو مان من بوومە قوربانى توو لە جى توو چوومە بەندىخانەو [كە گوئى لە وشەى بەندىخانە بوو رەنگى ھەلبىزركا لە دلى خويا وتى :

«چۆن ئەم كابرايە لىم بوئە شملى شەر، ئەيەوئى شەجەرەم بخوئىتەو ! ئىستا ئەمە پىويستە تو باسى بەندىخانەو مەندىخانەم لە لا بكەى ! كابرا بە كرئىم گرتوئى؟» سەرىكى بادا وتى :

- من ھەرگىز نەگىراوم، بەندىخانەشم نەديو .

- جەناب نالىم توو گىراى ! قورەكە بو من گىرايەو، من لەباتى توو گىرام .

- توو بە ھەلەدا چوويت . . ئەمانەى توو ئەبلى دوورن لە راستى يەو . راستە خەلكى شارىكىن . ئەشى لە قوتابخانەدا پىكەو بوو پىن بەلام ئەم گرتن و مرتنە لە باخەلى خوئىيان دەرئەئىو من ئاگادارى نىم

- چۆن ئاگادار نى؟ دوو مانگمان مابوو بو تاقىكرئەو، من لى بى بەرى بووم و تووش دەرچوويت و چوويتە كولىز .

- دەوا بلى : ئەمەيە لە خەيالى داوى ! توو قوتاي يەكى دواكەوتە بوويت و ھىچت لە بارا نەبوو و مئىش بە ھەولى خووم گەيشتمە كولىزو لە پاشان لىسانس وەرگرت، دواى چەند سالى وەزىفەو ھەول و تەقەللا زەمالەيەكم دەسگىر بوو، چوومە ئەوروپا بە شەونخوئى و رەنج و ماندوو بوون باوەر نامەم وەرگرت و پاشان گەيشتمە ئەم پايە .

- بە ھەولى خووت، يان بە ھەلپەرستى؟

- لە سەرى مەرؤا ! ئەمە قسەى ئەوانەيە لە ژيانا سەركەوتوو نىن، توو داخى ئەووت لە دلایە كە نەت توانبوو وەك من كوئىش بكەى و خووت بى بگەيەنى .

- نەخىر وانى يەو ھەرگىز بىرم لەو نەكردوتەو، تەنيا ئىستاو لەم ساتەدا نەبى كە پەشىمانم بو ئەو چاكەيەى لەگەل ناكەس بەچەيەكى وەك تودا كردم و رەنجەم بە با چوو ! وام ئەزانى ئىستا توو و پىشوازىم دەكەى كە نازارى رابوردووم لەبىر ئەبەيتەو، ئەم ئەزانى ئەو پياو نىت .

- بزائە چۆن ئەدوئى ! كارىكى وا مەكە گال بەم بەتەكان

بتكەنە دەرى .

[لە دلى خويا وتى : «تواناي ئەو شەم نى يە ئەزانم دا يەرەكەم دەھىتتە سەرو ئەبەمە بئىشتە خوئەى ژىر زمانى فەرمانبەرەكان، ئەمجاوتى :]

- باشە من تى نەگەيشتم توو چىت لە من ئەوئى؟ توو واز لە ناسياوى و ماسياوى بەيتە .

- جا كە توو نەناسى ئىتر من چىت داوا لى بكەم؟ كە توو پياويكى وابى نف لە رابوردووى خووت بكەى و چاو لە ھەسوو حەقىقەتىك بئوقىنى ئىتر من ئىشى توو بوچى يە ! من خووم ھەلكىشاو وتم : فۆادى ھاوئىم بە تەلەفونى ئەمگوىزىتەو چووزانم بازارى دەر بەم جوو رەيە .

- جارى من ھاوئىت نىم، جگە لەو ش دەست ناخەمە ئەم جوو رە كارانەو، خوومى بى لەكەدار ناكەم .

تا برىتتەو، ھەروا بەقن و رەقەو خىسەت لى دەكرد، ئەوئىش تواناي نەبوو چاو بىرئتە چاوت . دەستى بە گىرفانى كراسە سەيە ئاورىشمەكەيا كرد، دوو دە دىنارى دەرئىناو لى نزيك كرىتەو :

- ئەو بو مەسرفى بەغدات

دەستت بو پارەكە برىو فرىت دا بەسەر سگىاو وتت :

- من پىويستم بە پارەى گلاوى توو نى يە، ئەو ھەر قايل بە خوئە چوئەكە ديارە توو لەژيانا ھەموو ھەولت ھەر بو ئەمە بوو . ئاخ خووزگە بمتوانايە تا ھىزم تيايە شەقىكم تى ھەلدا تيايە - يەك وشەى تر لە دەمت بىتە دەر بانگە ئەكەم بە ئەق سەخەنە ناو ئەسانسۆرەكەو .

بە توو رەيى دەرگاكت كرىو و زور بە توندى پىسوت دا يەو، بى ئەوئى خووت لە كارگوزارەكە بگەيەن بە پەلە بەرەو لاي ئەسانسۆرەكە چوئى،

كارگوزار سەرسام بوو بوو، بوچى وا توو رەيى؟ چى بوو؟ ئاخو كارەكەى ئەوئىش بەجى ھىناو، بەلام توو بەو توو رەيەو كە ھەموو گىيانت وەك شو رەيى ئەلەرزى خووت كرد بە دەرگاي

ئەسانسۆرە كەدا، كارگوزارەكە لەو برتەو بۆلەيەت تەنيا يەك وشەى بو ساغ بوو وە كە دەتوت : [ھەى حەرام زادە] !!

\* \* \*